

havt saa travlt med at vurdere Valgenes Resultat, at man paa Høires Side er saa optagen af dette Spørgsmaal, som det lader til. Ministeriets Stilling er jo det Betegnende for Situationen; Ministeriet veed, hvad det kan, og hvad det vil. Maaſte ønskede Høire at kunne staa med et Flertal heri Thinget, aa ja! det kunde være ret naturligt, at Høire kunde ønske det, men det har jo hidtil kun været et fromt Ønske, og i en lang Fremtid kan man ikke vente sig Synderligt i den Retning; Valgresultaterne have ikke været synderlig opmuntrende i den Henseende. Det forekommer mig derfor forunderligt, at Høire kan spekulere saa Meget paa dette, thi det har jo det ene Fornødne, det har jo Provisorierne, og det har dette Ministerium, som har Mod til at regjere Landet med sine egne Love, Mod til at skrive sine Bevillinger op paa et Stykke Papir, som det kalder en Finantsloov. Det sidder jo saa godt i det, at det behøver slet ikke at faae disse Blikke efter Folkethingspladserne, det har jo Alt, hvad det kan ønske sig. Naar derfor Høire under Diskussionen er kommet saa meget ind paa Spørgsmaalet om, hvem Venstre vil slutte sig sammen med og hvem ikke, saa synes det mig, at det for Høires Vedkommende er et temmelig ørkesløst Spørgsmaal at beskæftige sig med. Sagen er jo for dem ganske klar, de sidde godt i det, de have Ministeriet og Provisorierne, de trænge ikke til noget Andet. Hvad der skal gro her i Landet, beror ikke paa, om de ere mange eller saa her i Salen. Jeg vil imidlertid for mit Vedkommende gjøre nogle ganske saa Bemærkninger om Valgenes Resultat. Der er talt saa Meget om at bøie sig for Udfaldet af Valgene, men det synes jeg ikke, at man just spører megen Billighed til indenfor Mindretallene her i Salen. En af Lederne eller Hovedlederen, kan man sige, for et Mindretal her i Salen antydede i Foraaret, at han vilde se, hvorledes det gik med Valgene; nu stod han saaledes og maatte staa saaledes, som han ogsaa stod i Samlingen 88—89, men Valgerne maatte dømme, og naar Valgerne havde sagt deres Mening, vilde han bøie sig derfor. Denne Udtalelse, den Mening, som det ærede Medlem udtalte i den store bekjendte Tale, at han vilde bøie sig for Udfaldet af Valgene, var, synes mig, ganske korrekt. Saaledes

bør det jo ogsaa være, naar man ikke føler sig rent bunden ved sin inderste Samvittighed. Naar det er Spørgsmaal af mere takstift Natur, af mere underordnet Betydning, det dreier sig om, er den Mening ganske korrekt. Jeg hørte en Bemærkning blive gjort om den bekjendte Tale, idet man sammenlignede den med Noah og Noahs Ark; man gjorde den Bemærkning om det ærede Medlems Stilling, at der var den Forskel paa Noah og Noahs Ark og det, han komrede op, at han havde været mere forsynlig end Noah, thi Noah havde indrettet Arken kun som Skib, medens det ærede Medlem havde indrettet sin Politisk saaledes, at den kunde, om Vandene kom ind over Landet, benyttes som Skib, men hvis Vandene ikke kom, kunde den benyttes som Flytteomnibus. Men jeg skal ikke opholde mig derved, thi jeg anser det Forfæet, Talen udtalte, for ganske rigtigt. Men naar han blot bliver ved det Forfæet, kan der jo ikke, hvorledes man end vil vurdere Valgene eller ikke, være Tale om Andet, end at de Forhandlende i dette Thing ere komne til at staa ikke alene som det relativt største Mindretal, men som det absolute Flertal her i Thinget, og derfor kunde der jo være særegen Grund til at vente, at Oppositionen ikke saaledes stod delt i forskjellige Dele, men at man strax samlede sig sammen om den Del, som havde høvdet sit Flertal gennem Valgene, og som vil og maa blive det ledende, hvad Politiken angaar, i den Valgperiode, der forestaar. Det lader jo imidlertid ikke til, at det skal være Tilfældet, og Mindretalsstillingen har jo for mange Meneſker noget vist Tillokkende. Jeg kan jo for saa vidt godt forstaa, at man kan ønske sig en Mindretalsstilling, thi den er saa rart ansvarløs; man kan tale saa frit væk, thi naar det endelig kommer til at gælde, bærer man ikke Ansvaret for, hvad der er sket. Man staaar langt friere i sine Udtalelser; thi man bliver ikke som Mindretal kaldt til at udføre det, man staaar op, selv om det er staaet op med det stærkeste Bral. Men naar vi have set paa dette Mindretal, der har manifesteret sig her i Thinget gennem det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), maatte man egentlig antage, at det dog var noget i Færd med at bøie sig for Udfaldet af Valgene; idet han har udtalt sig overfor